

Sygn. akt II Ca 221/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 26 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt
Sędziowie:	SSO Janusz Roszewski SSO Barbara Mokras (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Elżbieta Wajgielt

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2014 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa W. A.

przeciwko (...) S.A. Oddział K.

roszczenia wzajemne między właścicielem a samoistnym posiadaczem rzeczy (art.229k.c.)

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 20 lutego 2014r. sygn. akt I C 264/12

oddala apelację

II Ca 221/14

UZASADNIENIE

Powódka W. A. wniosła przeciwko pozwanemu (...) S.A. z siedzibą w G. o zapłatę kwoty 9.500 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości powódki za okres 10 lat wstecz a roszczenie pozostaje w związku z działalnością pozwanego, który korzysta z napowietrznej linii energetycznej przebiegającej przez nieruchomości powódki.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w G. wniósł o oddalenie powództwa i obciążenie powódki kosztami postępowania, podnosząc w uzasadnieniu zarzut zasiedzenia przez Skarb Państwa z dniem 1 stycznia 1989 r. służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu.

Wyrokiem z dnia 20 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu zasądził od pozwanego (...) S.A. Oddział w K. na rzecz powódki W. A. kwotę 5. 615,09 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 15 marca 2012 r. do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałym zakresie i orzekł o kosztach postępowania.

Rozstrzygnięcie swoje sąd pierwszej instancji oparł na następujących ustaleniach: powódka W. A. jest właścicielką nieruchomości położonej w miejscowości K., gmina Ś., dla której Sąd Rejonowy w Łęczycy prowadzi księgę wieczystą (...) a nadto wraz z mężem D. A., na zasadach wspólności majątkowej małżeńskiej, nieruchomości położonej w tej samej miejscowości, dla której Sąd Rejonowy w Łęczycy prowadzi księgę wieczystą (...). Przez obydwie te nieruchomości przebiegają linie energetyczne w postaci linii wysokiego napięcia 110 KV, linii średniego napięcia 15 KV i linii niskiego napięcia 0,4 KV oraz posadowiona jest stacja transformatorowa 15/4 KV, wchodzące w skład przedsiębiorstwa należącego do pozwanego, wykorzystywane przez to przedsiębiorstwo do przesyłania prądu. Część linii przebiega przez działki (...) jednej nieruchomości, część przez działki (...) wchodzące w skład drugiej nieruchomości. Transformator znajduje się na działce nr (...), podobnie jak dwa słupy betonowe podtrzymujące linię, na działce nr (...) znajdują się także dwa słupy betonowe, na działce (...) jeden podwójny słup betonowy, na działce (...) znajduje się jeden poczwórny słup metalowy oraz jeden słup metalowy.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z 27 lutego 1985 r., sygn. PP 155, w miejsce „ Zakładów (...) w P.” wpisano „ Zachodni O. Energetyczny” – Przedsiębiorstwo Państwowe. Zarządzeniem Ministra Przemysłu z 16 stycznia 1989 r. nr 32/ (...) /89, utworzono przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Zakład (...). Przedsiębiorstwo to zostało utworzone na skutek podziału przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zachodni O. Energetycznego na bazie Zakładu (...). Następnie aktem notarialnym z dnia 12 lipca 1993 r. nr rep. A 2424/93 sporządzonym przed Notariuszem T. J. prowadzącą Kancelarię Notarialną w W. Skarb Państwa przekształcił to przedsiębiorstwo państwowe w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa (...) w K., spółka ta została wpisana do rejestru handlowego w dniu 1 sierpnia 1993 r. Przekształcenia dokonano w trybie ustawy z dnia 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych i ustawy z dnia 5 lutego 1993 r. o przekształceniach własnościowych niektórych przedsiębiorstw państwowych o szczególnym znaczeniu dla gospodarki.

Zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 lipca 1993 r. nr 194/ (...) /93 zostały przeniesione na nowo zawiązaną spółkę wszelkie uprawnienia i obowiązki przekształconego przedsiębiorstwa wynikające z decyzji administracyjnych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu XXII Wydziału Gospodarczego, sygn. PO XXII NS-REJ KRS/(...) dokonano wpisu połączenia spółek przez przeniesienie całego majątku (...) S.A. w K. na spółkę przejmującą (...) S.A. w G., której to nazwę zmieniono następnie na (...) S.A., który z kolei na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 6 lipca 2007 r. sygn. GD VII REJ. KRS/(...) przekształcił się w (...) S.A. z siedzibą w G..

Faktyczny rozmiar stref ochronnych dla linii przesyłowych przebiegających przez nieruchomości powódki kształtuje się następująco:

-665 m² dla linii niskiego napięcia,

-392 m² dla linii średniego napięcia,

-380 m² dla linii wysokiego napięcia.

Wysokość czynszu dzierżawnego za teren objęty strefą ochronną dla linii wysokiego napięcia za okres od 2002 r. do 2011 r. wynosi 4.761,95 zł. podczas gdy za tereny objęte strefami ochronnymi linii średniego i niskiego napięcia wynosi 853,14 zł. Łącznie 5.615,09 zł.

Po dokonaniu powyższych ustaleń sąd pierwszej instancji stwierdził, że brak jest podstaw do uznania zasadności zarzutu zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu, gdyż pozwany nie udowodnił

żadnych okoliczności przemawiających za tym, że doszło do zasiedzenia tej służebności na jego rzecz. Powódka natomiast wykazała, zdaniem sądu pierwszej instancji zasadność swojego roszczenia.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany zarzucając naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 292 k.c. w zw. z art. 172 k.c. poprzez nieuzasadnione przyjęcie, że pozwany nie zasiedział służebności gruntowej przesyłu i w konsekwencji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodzić należy się z sądem pierwszej instancji, że pozwany nie udowodnił twierdzenia o zasiedzeniu przedmiotowej służebności przez swojego poprzednika prawnego. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Pozwany powołując się na zasiedzenie służebności przez Skarb Państwa opiera się na twierdzeniu pozwu, że projekt linii energetycznej uzyskał w dniu 8 maja 1968 r. akceptację powykonawczą i na udowodnienie swoich twierdzeń przedstawia jedynie dowód z zeznań świadka B. P.. Nie można uznać, na co zasadnie zwrócił uwagę sąd pierwszej instancji, że w ten sposób pozwany wykazał zasadność swojego stanowiska. Twierdzenia zawarte w pozwie poza swoją lakonicznością i ogólnikowością nie mogą być podstawą do przyjęcia, że Skarb Państwa był od daty 8 maja 1968 r. samoistnym posiadaczem służebności odpowiadającej służebności przesyłu. Uzyskanie przez projekt linii energetycznej akceptacji powykonawczej nie przesądza o spełnieniu przesłanek koniecznych do zasiedzenia. Podnieść także należy, że pozwany nie przedstawił dowodów na przejście ewentualnego posiadania służebności na pozwanego jak również nie wykazał jakiej linii przesyłowej dotyczyć ma zasiedzenie oraz jaki jest jej przebieg. Zeznania świadka, który pracę u pozwanego podjął dopiero w 1992 r. i fakty o jakich mówi zna jedynie z dokumentów i to bliżej nieokreślonych nie można uznać za wystarczające do przyjęcia, że pozwany udowodnił swoje twierdzenia i tym samym podniesiony przez niego zarzut zasiedzenia służebności odpowiadającej służebności przesyłu u nie może być uznany za zasadny.

Powódka natomiast udowodniła swoje twierdzenia i wykazała zasadność swoich roszczeń, czemu pozwany w apelacji nie zaprzeczał.

W tym stanie rzeczy i na zasadzie art. 385 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono jak w wyroku.